

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118200003
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4118200003.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobkyne: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 35 799 200, zastúpenej: HMG Legal, s.r.o., so sídlom Červeňova 14, 811 03 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovaným: 1. I. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. X/XX, Q. Y., 2. W. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. X/XX, Q. Y., za účasti osobitného subjektu na stane žalovaného v 1. a 2. rade: Úžera. org, so sídlom Jazerná 4442/19, 940 02 Nové Zámky, IČO: 42 259 061, o zaplatenie 82 791,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní osobitného subjektu konania proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. novembra 2019 č.k. 16Csp/1/2018 - 138, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. a III. potvrdzuje.

Žalobkyňa nemá voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobkyňa má voči osobitnému subjektu Úžera. org nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom určil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyňi spoločne a nerozdielne sumu 82 791,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 80 469,83 eura od 01.05.2016 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným vo výške 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch., § 7 ods. 3, ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, § 369 ods. 1, § 497, § 502, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, § 52 a nasledujúce, § 565, § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.1. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanými vznikol záväzkovo právny vzťah na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 29067014/671640404. Predmetný vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský, pretože žalobkyňa konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ (veriteľ) a žalovaní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľia. Keďže účelom úveru bolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.), ale zmluvu v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

1.2. Žalovaným bol na základe zmluvy poskytnutý medziúver vo výške 107 600 eur, z ktorého čerpali reálne sumu 86 080 eur. Žalovaní sa zaviazali splácať medziúver mesačne vo výške 499,32 eura a do

nasporenia 50 % z cieľovej sumy, vklady na účet stavebného sporenia v minimálnej výške 200 eur a po dosiahnutí cieľovej sumy do úplného splatenia stavebný úver vo výške 646,60 eura. Po dosiahnutí nasporenej časti sa mal medziúver zmeniť na stavebný úver. K premene mimoriadneho medziúveru na stavebný úver nedošlo. Žalovaní boli ku dňu 19.01.2016 v omeškaní so zaplatením splátok v súhrnnej výške 997,54 eura. Žalobkyňa ich vyzvala výzvou zo dňa 19.01.2016 na zaplatenie omeškaných splátok a zároveň ich upozornila na možnosť zosplatenia dlhu. Tým boli splnené podmienky stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bola naplnená aj hypotéza ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Zosplatenie dlhu považoval za platné.

1.3. Za dôvodnú námietku žalovaného v 2. rade nepovažoval, že do omeškania sa mal dostať veriteľ. Žalovaný v 2. rade žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalobkyni ako veriteľovi riadne ponúkol plnenie, v akej výške a akým spôsobom. Žalovaným predložený email tieto skutočnosti nepreukazoval. Navyše email bol vyhotovený dňa 24.03.2017, t.j. skoro rok po tom, ako žalobkyňa vyhlásila predčasnú splatnosť úveru.

1.4. Vzhľadom na vyššie konštatované považoval žalobu za dôvodnú vo výške 82 791,40 eura, ktorú žalovaní v zmysle vyčíslenia predloženého žalobkyňou nerozporovali. Uplatnená pohľadávka vyplýva z predložených výpisov z účtu. Suma 82 791,40 eura predstavuje istinu 80 469,83 eura, úrok vo výške 1 601,53 eura a úrok z omeškania vo výške 720,04 eura. Žalovaní sa dostali so splácaním svojej peňažnej pohľadávky do omeškania, preto žalobkyni patrí úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej istiny od 01.05.2016.

1.5. Vo zvyšnej časti považoval žalobkyňou uplatnený nárok za nedôvodný. Nepatrí jej zmluvný úrok na dobu po splatnosti pohľadávky. Po splatnosti úveru patria veriteľovi už len úroky z omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením svojej povinnosti vrátiť riadne a včas poskytnutý úver. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu zo dňa 18.09.2012 pod sp.zn. ÚS IV. 476/2012.

2. Osobitný subjekt konania na strane žalovaných podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaných na zaplatenie istiny vo výške 82 791,40 eura s príslušenstvom a výroku, ktorým ich súd zaviazal na náhradu trov konania. Uviedol zhrnutia zisteného skutkového stavu v odôvodnení rozhodnutia súdom prvej inštancie.

2.1. Namietal, že bolo porušené právo na spravodlivý proces, pretože súd prvej inštancie nedoručoval vyjadrenie osobitného subjektu konania zo dňa 12.11.2019 žalovaným v 1. a 2. rade. Došlo len k neformálnemu doručeniu tohto vyjadrenia žalobkyni a žalovanému v 2. rade, ktorý nemali žiadnu možnosť na vyjadrenie reagovať. Znemožnil žalovanému v 2. rade realizovať jemu patriace procesné práva v ústavnoprávnej intenzite. Vyjadrenie nedoručoval ani žalovanému v 1. rade, ktorého právo na spravodlivý proces taktiež porušil. V odôvodnení rozsudku sa vôbec nezaoberal námietkami osobitného subjektu, ktoré obsahovali dosť podstatné prvky procesnej obrany.

2.2. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal výsluch žalovaného v 2. rade, ktorý navrhol na pojednávaní dňa 13.11.2019 a ktorý považoval za dôležitý z hľadiska ustálenia, či sa žalobkyňa dostala do omeškania. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Považoval za neprehľadné úverové podmienky. Ako neprehľadnú úverovú podmienku považoval aj nadpis nad nasledujúcim čl. IX, ktorý znie: odstúpenie od úverovej zmluvy zo strany veriteľa.

2.3. Okrem porušenia práva na spravodlivý proces súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že správne je právne posúdenie zmluvného vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského, ale namietal nesprávne právne posúdenie ohľadne platnosti zosplatenia úveru, pretože nezohľadnil názor Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku vo veci C - 415/11 I. Ďalej namietal, že v zmluve niet platnej dohody o možnosti veriteľa uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Celá žaloba je potom predčasná a žalobkyňa žalovala v podstatnej časti plnenie, na ktoré nemá právny nárok. Žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobkyňa sa vyjadrila k odvolaniu osobitného subjektu písomným podaním. Nesúhlasila s tvrdeniami osobitného subjektu v podanom odvolaní, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. K námietke, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom žalovaného v 2. rade, ktorý navrhol osobitný subjekt na pojednávaní citovala rozhodnutia Ústavného

súdu SR zo dňa 15. októbra 2009 pod sp.zn. IV. ÚS 358/09 a zo dňa 30. septembra 2010 pod sp.zn. I. ÚS 350/08. Uviedla, že súd prvej inštancie vykonané dôkazy zhodnotil podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a súčasne všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Správne vyhodnotil nevykonanie dôkazov z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a v súvislosti so splnením zásady hospodárnosti a rýchlosti konania vyjadrenej v čl. 17 CSP. K námietke osobitného subjektu, ktorou namietal neprehľadnosť úverových podmienok uviedla, že úverové podmienky sú dostatočne podrobné, jasné a nezavádzajúce. Citovala názvy čl. IX., X., XI.. V ostatných odvolacích dôvodov mala za to, že sú zmätočné, nejasné a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti poukázala na to, že ostatné odvolacie dôvody osobitného subjektu sú neopodstatnené a bezpredmetné a ani s jedným uvedeným tvrdením osobitného subjektu sa nestotožňuje. Žiadala rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k odvolaniu osobitného subjektu a ani k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie osobitného subjektu na strane žalovaných nie je dôvodné, a preto rozsudok v napadnutých častiach (výrok I. a III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhala od žalovaných zaplata 82 791,40 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz č. k. 16Csp/1/2018 - 25 zo dňa 26.04.2018. Na základe podaného odporu bol platobný rozkaz rozhodnutím č. k. 16Csp/1/2018 - 29 zo dňa 21.06.2018 zrušený. Dňa 27.07.2018 bol doručený súdu návrh na príbratie osobitného subjektu do konania, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 16Csp/1/2018 - 69 zo dňa 18.10.2018. Súd po vykonanom dokazovaní rozhodol napadnutým rozsudkom. Rozsudok v časti zamietnutia žaloby nebol napadnutý odvolaním, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania zostali výroky týkajúce sa zaplata sumy 82 791,40 eura s príslušenstvom, a výrok ktorým súd zaviazal žalovaných na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%. Odvolanie voči rozsudku podal osobitný subjekt konania a preto sa odvolací súd v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania.

8. Podľa § 95 ods. 1 CSP, na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

9. Podľa § 95 ods. 2 CSP, subjekt podľa odseku 1 je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu.

10. Inštitút príbratia osobitného subjektu do konania predstavuje nový ochranný prvok v civilnom procese v prospech strán, na ochranu ktorých sú tieto osobitné subjekty určené. Pribratie osobitného subjektu možno pripodobniť vedľajšiemu účastníkovi podľa § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s významným (a nie jediným) rozdielom, že o príbratí do konania podľa § 95 CSP rozhoduje výlučne súd, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Procesné práva a povinnosti osobitného subjektu v konaní sú vymedzené štandardným spôsobom, tento subjekt je oprávnený na všetky procesné úkony, ktoré môže vykonať strana, okrem tých, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu, teda takých, ktorých podstata vyplýva z hmotného práva. Môže uplatňovať prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, ale nepatria mu úkony disponujúce predmetom konania (uznanie nároku, vzdanie sa nároku, uzavretie zmluvy). Použitie tohto kritéria neznamená automatickú prednosť toho úkonu, ktorý je v prospech strany. Ústavný súd v rozhodnutí PL. ÚS 43/95 uviedol „účastníka nemožno nútiť proti jeho vôli a za každú cenu, aby prednesy a dôkazy slúžiace v jeho prospech boli súdu vždy a bezo zvyšku predložené. Účastník má právo konať v spore tak, aby prehral. Nemožno mu vnútiť

víťazstvo, i keby mu malo patriť.“ Úlohou súdu bude nájsť rozumnú rovnováhu medzi zabezpečením ochrany základných práv a slobôd strany a zachovaním princípu procesnej autonómie tejto strany. Osobitný subjekt môže podávať opravné prostriedky. Podanie riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov nie je vyhradené len subjektu právneho vzťahu (naopak, v konaní by sa mala aktívna alebo pasívna legitímácia subjektu preukázať), ale je vyhradené subjektu konania. Ak strana, na ochranu ktorej bol do konania pribratý osobitný subjekt, s procesnými úkonmi osobitného subjektu nesúhlasí, posúdi ich súd tak, aby to zodpovedalo rozumnému usporiadaniu vzťahov so zreteľom na vyššie citované rozhodnutie Ústavného súdu SR. (C., Ľubomír. § 95 [Osobitné subjekty]. In: D., I., Q., G., H., N., I., G., H., N., U., I.. X. sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 350-352).

11. Z uvedeného vyplýva, že osobitný subjekt bol oprávnený podať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolanie osobitného subjektu bolo doručované na vyjadrenie aj žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí mali dostatočný časový priestor sa k odvolaniu vyjadriť, príp. vyjadriť nesúhlas s podaným odvolaním. Nesúhlas s odvolaním nevyjadrili, a preto odvolací súd odvolanie pripustil.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok v napadnutej časti v dostatočnej miere po právnej a skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnom konaní nejde o spotrebiteľský úver, žaloba bola dôvodná a zosplatnenie dlhu bolo platné. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Podľa § 656 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa čl. 8 CSP, Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

15. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že námietka osobitného subjektu, ktorou namietal nedoručenie vyjadrenia zo dňa 12.11.2019 žalovaným a žalobcovi, nie je dôvodná. Na pojednávaní sa súd prvej inštancie vyjadril, že vzhľadom na to, že nemal možnosť sa s týmto podaním riadne oboznámiť nebude na toto podanie prihliadať, pretože bolo súdu doručené vo večerných hodinách deň pred pojednávaním. Napriek tomu dal osobitnému subjektu možnosť prezentovať toto vyjadrenie na pojednávaní, aby strany sporu mali možnosť sa s týmto vyjadrením oboznámiť. Vyjadrenie osobitného subjektu bolo na pojednávaní doručené krátkou cestou žalobkyni a žalovanému v 2. rade. Zároveň bol na pojednávaní osobitným subjektom konania zhrnutý obsah tohto vyjadrenia. Strany sporu preto mali možnosť sa k nemu vyjadriť. Túto možnosť nevyužili a preto nemožno hovoriť o tom, že by bolo porušené ich právo na spravodlivý proces. Vyjadrenie osobitného subjektu konania nebolo doručené žalovanému v 1. rade. Pre vec nemalo význam, pretože súd na toto vyjadrenie z vyššie uvedeného dôvodu neprihliadal. Navyše žalovaný v 1. rade odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie nepodal, rovnako nepodal ani odpor voči pôvodne vydanému platobnému rozkazu, celé konanie sa nevyjadroval a rovnako sa nezúčastňoval pojednávaní bez náležitého ospravedlnenia. Vzhľadom na povahu vyjadrenia ako aj pasivitu žalovaného v 1. rade v spore je možné vyvodiť záver, že nie je dôvodná námietka, že bolo dotknuté jeho právo na spravodlivý proces nedoručením vyjadrenia osobitného subjektu. Tiež nemožno opomenúť tú skutočnosť, že vyjadrenie bolo doručené deň pred pojednávaním vo večerných hodinách a na predmetnom pojednávaní, na ktorom sa s obsahom oboznámil aj samotný súd, bolo rozhodnuté vo veci samej.

17. Nie je dôvodná námietka osobitného subjektu, ktorou namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom žalovaného v 2. rade. V tomto smere opätovne odvolací súd poukazuje na priebeh celého konania, v ktorom osobitný subjekt konania tento dôkaz nežiadal vykonať. Žalovaný v 2. rade sa ohľadom skutočností nepreukázania nepribratia plnenia zo strany žalobcu vyjadril na pojednávaní dňa 13.09.2019. Osobitný subjekt nemal návrhy na doplnenie dokazovania. Na pojednávaní konajúcom sa

dňa 13.11.2019 boli strany sporu ako aj osobitný subjekt vyzvaní na doplnenie dokazovania. Prítomní nemali návrhy na doplnenie dokazovania. Súd prvej inštancie pristúpil k záverečným rečiam. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že konanie nie je postihnuté vadou, ktorá by mala za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

18. Skutočnosť namietaná osobitným subjektom, ktorou namietal neprehľadnosť úverových podmienok sama o sebe nespôsobuje neplatnosť týchto zmluvných podmienok a odvolací súd ju nepovažoval za dôvodnú, pretože išlo len o tvrdenie osobitného subjektu, ktoré nebolo riadne zdôvodnené. Osobitný subjekt v odvolaní namietal zmätočné označenie nadpisu čl. XI. úveroch podmienok pre fyzické osoby bez toho, aby bližšie vysvetlil, v čom vidí neprehľadnosť týchto podmienok.

19. Nie je dôvodná ani námietka osobitného subjektu týkajúca sa platnosti zosplatnenia úveru. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na čl. X ods. 2 bod f) Úverových podmienok pre fyzické osoby, ktoré boli účinné v čase poskytnutia úveru. V čl. IX ods. 1 zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sa strany zaviazali plniť všetky záväzky vyplývajúce z Úverových podmienok pre fyzické osoby. Preto odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vyhodnotil zosplatnenie úveru za platné. Žalovaní boli o tejto možnosti oboznámení. Táto skutočnosť vyplývala z vyššie citovaných úverových podmienok pre fyzické osoby, ktoré sa v úverovej zmluve dohodli zmluvné strany dodržiavať. Rovnako listom zo dňa 19.01.2016 boli žalobkyňou vyzvaní na zaplatenie omeškaných splátok a zároveň upozornení na možnosť zosplatnenia úveru. Žalobkyňa splnila podmienky na zosplatnenie úveru stanovené v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolací súd potvrdil aj výrok týkajúci sa náhrady trov konania (výrok III.), pretože bol napadnutý odvolaním ako závislý výrok.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa má voči osobitnému subjektu na strane žalovaných Úžera. org nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania, ako aj o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie v napadnutej časti končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).